

Forfatter: Moltke, Helmut von

Titel: BREV FRA: Moltke, Helmut von (1856-09-03)

Citation: Moltke, Helmut von: "BREV FRA: Moltke, Helmut von (1856-09-03)", i *Feltmarchal Grev Moltkes Breve fra Rusland*, J. Gandrup & Co.s Forlag., s. 111. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002031559-000-shoot-L0020315590000018.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Feltmarchal Grev Moltkes Breve fra Rusland

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Onsdag den 3die September.

Allerede Kl. 6 imorges kjørte vi afsted i fem firspændte Vogne. Det var den smukkeste varme Dag, vi endnu have havt i Rusland.

Egnen er ganske smuk og veldyrket. Paa nogle Marker staa endnu Rug, Havre og Boghvede, paa andre er Vintersæden allerede skudt frem i en Haandsbreddes Højde. Der er ingen Tid at spille her, thi Vinteren kan komme lige med et. Landsbyerne bestaa af smaa Træhuse, men de have næsten altid en meget pyntelig Kirke med grøn Kuppel, saa at de paa Afstand tage sig godt ud. Man ser ogsaa mange høje Skorstene fra Klæde og Sukkerfabrikker.

Jeg blev meget overrasket ved at se en temmelig betydelig nybygget Aquadukt, nogle Mile lang, der forsyner Moskou med Drikkevand. Den temmelig flade eller bølgeformede Egn bliver undertiden afbrudt af nogle smaa s. 112Floddale, der frembringe nogen Afvexling i Ensformigheden. Vi vare ikke halvfemte Time om at tilbagelægge Afstanden til Troitzka, skjøndt det var ti tyske Mil.

Klostret bliver holdt meget helligt og er af historisk Betydning, da Ruslands Befrielse fra det tartariske og polske Aag to Gange er udgaaet herfra. Ingen af disse to Nationer have betraadt det, heller ikke Franskmændene i 1812. Det laa rigtignok helt uden for Kejser Napoleons Operationslinie, men Russerne tilskreve det den hellige Sergius, der ligger begravet her. Denne Helgens undergjørende Billede blev, som der fortaltes mig, ogsaa ført til Sewastopol, men her kunde det dog ikke frelse Fæstningen. I arkitektonisk Henseende er der ikke meget at se her. Det Smukkeste er vel denne lille Fæstnings tykke, høje Mure med de bastionære Taarne. De have engang ved en Belejring modstaaet det polske Skyts. Klokketaarnet ligner endel Taarnet paa den katolske Kirke i Dresden og indeholder en meget stor og smuk Klokke. Man slæbte os endnu et Par Werster videre til Huleklostret, mais l'affaire ne valait pas Ja chandelle. Ved Bortkjørslen kjørte min Vogn paa en anden. De fire iøvrigt temmelig miserable, smaa Heste, s. 113der her spændes for ved Siden af hverandre, ere ikke lette at bringe til at staa og ere vante til strax at sætte af i Galop. Begge Iswoschtschiks ambitionnerede nu at komme først over en smal Bro, uden Rækværk, kun forsynet med to stærke Sporbjælker, og saa tørnede vi da ogsaa punktlig sammen paa Midten. To Heste styrtede i Graven, nogle Liner gik istykker, og Axlen paa min Vogn blev bøjet. Men Sligt er noget ganske Almindeligt her. Der blev flikket og surret, og- afsted gik det igjen i Galop. Kl. 7 om Aftenen kom vi igjen tilbage, spiste til Middag, og jeg hørte endnu Slutningen af »Puritanerne«.